İsviçre'deki Zürih Gölü'nün kuzey kıyısında Bollingen adında bir köy var. Burası, inzivaya çekilebileceği basit bir ev inşa etmek üzere uygun bir yer arayan Psikiyatrist Carl Jung'un 1922 yılında görüp beğendiği köy. Jung, ilkin "Kule" adını verdiği, iki katlı, basit bir taş ev yaptırdı burada. Hindistan seyahati sırasında evlerde meditasyon için özel bir oda olduğunu görünce, seyahat dönüşü kişisel bir çalışma odası ekleyerek Kule'yi genişletti. Kendiyle baş başa kalabildiği yegâne mekân olan bu odanın anahtarı sadece Jung'taydı ve ondan izinsiz kimse içeri adım atamıyordu.

Jung hakkında yazılmış çeşitli kaynakları tarayan gazeteci yazar Mason Currey, Günlük Ritüeller adlı kitabında ünlü psikiyatristin Kule'deki çalışma düzeninden ayrıntılı bir şekilde bahseder: Jung, her sabah 7'de uyanıp mükellef bir kahvaltının ardından çalışma odasında iki saat boyunca bölünmeden çalışıyormuş. Öğleden sonralarını genelde meditasyon veya uzun kır gezintileriyle

değerlendiren Jung, Kule'de elektrik olmadığından, hava karardığında gaz lambalarını yakıp şöminede yanan ateşle ısınıyor ve saat 10 olduğunda da yatağına çekiliyormuş.

Bollingen Kulesi ilk bakışta tatilden tatile gelinen bir tür sayfiye izlenimi uyandırabilir, fakat göl kenarındaki bu inziva evini ünlü psikiyatristin kariyeri bağlamında değerlendirdiğinizde,
Jung'un bu yapıyı inşa etmekteki asıl amacının işten güçten kaçmak olmadığını kolayca anlayabilirsiniz. Köydeki araziyi satın aldığı 1922 yılında Jung'un artık tatile çıkma lüksü yoktu. Alanında
çığır açan Psychologische Typen [Psikolojik Tipler] adlı kitabını
yayınlayalı henüz bir yıl olmuştu ve bu kitap, bir zamanlar dostu
ve hocası olan Sigmund Freud'la aralarındaki fikir ayrılıklarını
daha da pekiştirmişti. 1920'li yıllarda Freud'la fikir ayrılığına düşmek cesaret isteyen bir işti. Dolayısıyla Psychologische Typen'de
öne sürdüğü tezleri savunabilmek için Jung'un sıkı çalışması gerekiyordu; sonradan analitik psikoloji adıyla anılacak yeni düşünce
ekolünü sağlam temeller üzerine inşa etmek için yazması gereken
bir yığın çarpıcı makale ve kitap vardı.

Verdiği derslerin ve klinik terapiye ayırdığı vaktin Jung'u fazlasıyla meşgul ettiğine şüphe yok. Fakat yalnızca yaptığı işlerle yetinecek biri değildi Jung. Onun esas derdi, bilinçdışına dair anlayışımızı değiştirmekti ve bu hedef, daha derin, daha dikkatli bir düşünme sürecini gerektiriyordu. Böyle bir şeyi kent hayatının mutat koşuşturmacası içinde gerçekleştirmesine olanak yoktu. Bollingen'de inzivaya çekilen Jung'un asıl amacı da zaten çalışma hayatından uzaklaşmak değil, bilakis mesleğinde daha da ilerlemekti.

* * *

Nihayetinde Carl Jung, yirminci yüzyılın en etkili düşünürlerinden biri oldu. Jung'un başarısının altında yatan pek çok sebep olmakla birlikte, bu kitap bağlamında bunlardan yalnızca biri bizi ilgilendiriyor. Ben kilit nitelikteki bu beceriyi "pürdikkat çalışma" [deep work] olarak adlandırıyorum.

Pürdikka katle ger kadar zo tilen yer taklit ec

Entelel pürdikkat bilim alaı biliyoruz mesleki, miz için disiplini tabilmek

"Pürci kavraml izlediği y kavramı tında pi içinde t gerektir ertelem Jung'ur danışar çalışma önemli önceliğ

Jun öyküle de ort Jung'u igne, s kapar Sawye

taklit edilmesi çok zordur. tilen yeni değerlerin ve geliştirilen kişisel becerilerin başkalarınca kadar zorlayan profesyonel faaliyetler. Pürdikkat çalışmayla ürekatle gerçekleştirilen ve bilişsel yeteneklerimizin sınırlarını sonuna Pürdikkat Çalışma: Tamamen odaklanmış halde, büyük bir dik-

tabilmek için Jung'un pürdikkat çalışmaktan başka şansı yoktu. disiplini gibi yoğun zihinsel emek gerektiren bir alanda fark yaramiz için elzem. İşte bu nedenle, 20. yüzyılın başında, psikiyatri mesleki, sanatsal veya sportif her türden beceriyi geliştirebilmebiliyoruz ki pürdikkat çalışmaya eşlik eden zihinsel zorlanma, bilim alanında yıllardır sürdürülen araştırmalar sayesinde artık pürdikkat çalışmadan geçiyor. Gerek psikoloji gerekse de nöro-"Diirdillot coliema" kavramı bana ait, Carl Jung'un böyle bir Entelektüel kapasitemizin tümünü kullanabilmemizin yolu kesintisiz zaman dilimlerini çalışmaya ayırmalı ve hayatımı buna göre düzenlemeliyim. Öbür türlü, yani sürekli bölünürsem ne geçer elime? Kalıcı bir roman yerine şuna buna gönderdiğim e-postalardan başka hiçbir şey."

Bölünmeden, derinlemesine çalışmanın kıymetini büsbütün unutmak üzere olan günümüz zihin emekçilerinin [knowledge workers¹] aksine, yaptığı işe adını altın harflerle yazdıran figürlerin hemen hepsinin pürdikkat çalışma alışkanlığına sahip olduğunu aklımızın bir köşesinde tutalım.

Zihin emekçilerinin pürdikkat çalışmaya hepten yabancı hale gelmelerinin nedenini artık hepimiz biliyoruz: iletişim teknolojileri. E-posta ve SMS gibi iletişim araçları bir yana, Twitter ve Facebook gibi sosyal medya ağlarından, Buzzfeed ve Reddit gibi çıfıt çarşısına dönmüş bilgi-eğlence [infotainment] sitelerine dek pek çok mecrayı ve aracı kapsayan oldukça geniş bir kategori bu. Akıllı telefonların da katkısıyla artık her an her yerde erişilebilen bu mecraların yükselişi, çoğu zihin emekçisinin dikkat aralığını kısacık anlara kadar indirmiş durumda. Uluslararası yönetim danışmanlığı kuruluşu McKinsey'nin 2012 yılında yayınladığı rapora göre sıradan bir zihin emekçisi, haftalık çalışma saatinin ortalama %60'ından fazlasını iletişim teknolojilerine bağlı halde,

[&]quot;Knowledge worker" kavramı, sahip olduğu zihinsel becerilerle yeni bilgi veya çözümler üreten özgül bir çalışan kesimi nitelemek üzere ilk kez 1957 yılında Peter Drucker tarafından ortaya atılmış ve Türkçeye "bilgi işçisi" olarak tercüme edilmiştir. Öte yandan İngilizce literatürde kavramın içeriği 60'lı yıllardan bu yana "bilgi işçisi"nin ötesine geçerek "beyaz yakalı çalışanlar"dan "yaratıcı emek" kategorisine dek haylı kapsayıcı hale gelmiştir. Yazar Newport da bu kavramı en genel ve güncel anlamıyla zihin emeğine dayalı sektörlerde çalışanları nitelemek üzere kullandığından, herhangi bir karışıklığa mahal vermemek için çeviride "zihin emekçisi" ifadesini kullanmayı tercih ettik. —ç.n.

yetinmeyip Akıllı Makineler Çağı'nın nimetlerinden fazlasıyla yararlanacak –Silver, Hansson ve Doerr gibi figürlerin dahil olduğu– üç temel grubu da tanımlıyorlar: Üstün vasıflı çalışanlar, Süperstarlar ve Sermayedarlar.

Üstün Vasıflı Çalışanlar

Robot teknolojisi ve ses tanıma gibi yenilikler, üstün vasıf gerektirmeyen işlerin birçoğunun makinelere devredilmesine sebep oluyor. Fakat Brynjolfsson ve McAfee'nin de vurguladıkları gibi, "veri görselleştirme, mantıksal analiz, yüksek hızlı iletişim ve hızlı prototip üretme gibi diğer teknolojiler de, veri odaklı mantık yürütmenin alanını genişleterek bu türden mesleklerin değerini artırıyor." Başka bir deyişle, gitgide daha karmaşık hale gelen makineleşle çalışabilmek ve bunlar aracılığıyla kıymetli sonuçlar elde etmek gibi sıradışı kabiliyetlere sahip olanlar, başarının kapılarını aralayacak. Nitekim Tyler Cowen'ın sorusu bu gerçeği çok daha yalın bir şekilde ortaya koyuyor: "Akıllı makinelerle aran iyi mi?"

Kuşkusuz, geniş ölçekli veri tabanlarını veriyle besleme ve sonra da bunları esrarengiz Monte Carlo simülasyonlarına aktarma konusundaki yeteneğiyle Nate Silver, üstün vasıflı çalışan kavramının adeta vücuda gelmiş hali. Akıllı makineler Silver'ın başarısına engel filan teşkil etmiyor, bilakis onun başarısının önkoşulunu oluşturuyorlar.

Süperstarlar

Yazılım dehası David Heinemeier Hansson, Brynjolfsson ve McAfee'nin yeni ekonomide başarılı olacağını öngördükleri ikinci gruba, yani "süperstarlar"a örnek teşkil ediyor. Uzaktan/ortak çalışma teknolojileri, zihin emeğine dayalı pek çok işkolunda yerel işgücüyle çalışma pratiğini yok etmiş durumda. Örneğin, fiziki çalışma ortamı sunulması ve kâr payı ödenmesi gereken tam zamanlı bir yazılımcıyı işe almaktansa, Hansson gibi dünyanın en iyi yazılımcılarından biriyle proje bazlı çalışmak şirketlere

çok daha müşteriy iyi sonu çıkıyor.

iletişi neredeye eyaletine rahatlıkl ve düzer aleyhine veya tas olduğu p erişime basamal maz hal

Ekor salarını pıcı mal denklen edileme "Art arc perform alıp ihti ğildir: E şarkıcılı ğu bir p tündeki az bir fa nü süpe

Rose gibi örr ürünün ları gibi lerini d